

เพื่อนใหม่...ใจเกิน 100..

นส.กนกวรรณ กาแก้ว (พี่ขวัญ)

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

“ ก็เพราะปลายฝันไม่ใช่เธอ ที่ทำให้เราเสียความมั่นใจนะ แล้วเรา
ว่ายน้ำเยอะก็ต้องการชนะนี่นา แพ้เด็กผู้หญิงอายุสามมัดต้อง
เอาชนะให้ได้เลย ” ดลเถียง

“ O.K. พอคุณเจาคิดใจแค่นั้นจริงนะ แต่ก็ดีนะ คินดีกันแล้วดี ”
ดลไม่รับ และไม่ปฏิเสธ เอกก็พอเข้าใจว่าคินดีกันแล้ว จึงเดินหนี
ไป หลังจากปลายฝันมาส่งดลที่บ้าน ก็กลายเป็นเพื่อน 3 คน
เหมือนเดิม ปลายฝันจะมวนน้ำกับดลเสมอ และดลก็จะชวน
ปลายฝัน แข่งว่ายน้ำเสมอ การว่ายน้ำก็สู้กันตลอดดลรู้สึก
สดชื่นขึ้น และแรงขึ้นเหมือนเดิม

“ ช่วงนี้ ดูปลายฝันเค้าล่ำๆ นะ ไม่ค่อยสดชื่นเลย ” เอก พุด
เปรยๆ กับดล

“ ก็สดชื่นดีนี่ หัวก็โบว์เหมือนเดิม ว่ายน้ำก็เร็วเหมือนเดิมไม่มี
อะไรแปลกนี่นา ” ดล พุด

“ ไม่หอรอกัน เราดูเหมือนฝันเค้าล่ำๆ หน่อยๆ ซิดๆ กว่าเดิม ” เอก
ทำหน้ากังวล ดล มองดูเพื่อนเป็นกังวลเรื่อง ปลายฝัน แต่ก็ไม่ได้
สนใจ

ที่สระว่ายน้ำ ดล ก็มองปลายฝัน จดๆ จ้องๆ และๆ ได้ดู ปลายฝัน
ว่ายน้ำ ดลรู้สึกพอใจเหมือนกัน ที่เห็นปลายฝันว่ายน้ำดูท่าทาง
สวยงาม กระฉับกระเฉงดี ดลคิดว่า ปลายฝันเป็นลูกปลาตัวน้อยๆ
ลอยไปลอยมากระดิกน้ำตามเขาและรู้สึกมีความสุข

“ ก็ไม่เห็นแปลกตรงไหน ก็สดชื่นเหมือนเดิมนี่หว่า เอก คิดมาก
ไปเอง ” ดล คิดในใจ

วันนี้ เอกมาดู ดลกับปลายฝันว่ายน้ำ และดลก็ชวน ปลายฝัน
แข่งว่ายน้ำเหมือนเดิม ปลายฝันก็รับแข่ง ดลรู้สึกสนุกขึ้นเวลาวาย
น้ำกับปลายฝัน และดล เองรู้สึกดีใจ ที่วันนี้ ดลว่ายน้ำชนะปลายฝัน ดล
อารมณ์ดีสุดๆ ปลายฝันก็ยิ้มให้ ว่าดลเก่งว่ายน้ำเร็วขึ้น ดลจึง
ชวนปลายฝันแข่งว่ายน้ำรอบ ปลายฝันก็รับแข่ง แล้วปลายฝันก็แพ้
ดล 2 รอบ ดลจึงชวน เอก ปลายฝันไปกินไอศกรีมที่ร้านน้ำแอม
และคุยเรื่องต่างๆอย่างสนุกสนานกว่าเดิม

“ พอว่ายน้ำชนะนี้สดชื่นเลยนะเพื่อน คุยตลอดเลยน้ำ ฟันดิ
หงอยๆ ล่าๆ ไปเลย ”เอกแซวดลหลังจากปลายฝันกลับ

“ เค้าทำได้ เขารู้สึกของความพ่ายแพ้ ” ดล พุด

“ เราว่าปลายฝันเค้า ไม่ได้หงอย เพราะแพ้นายหอรอก เค้าดี
ใจด้วยต่างหากที่นายชนะ แต่เรา ก็ว่า ฝันเค้าดูเหนื่อยๆ ล่ำๆ
จริงๆ แลหะแล้วก็ ซิดๆ ด้วย เราเห็นว่า ปลายฝันเหนื่อยมากๆ
ตอนแข่งว่ายน้ำกับนายนะ ”

“ คิดมากน้า.....เพื่อน ไปนอนดีกว่า ” ดลเดินจากไป ปล่อยให้เอก
ครุ่นคิดหนักคนเดียว

“ ปลายฝัน วันนี้เราว่าไปหาโรกิดีกว่านะ ไม่ต้องไปว่ายน้ำละ ”
เอกชวนปลายฝันกินขนม ” ก็”

“ นะ ไปกินขนม ไม่ต้องมาก็.....วันนี้เราเห็น ฝันหน้าซิดๆ
มะค่อยมีแรง นะ มาเอากะป๋ามาเราช่วยถือ ” เอก แยงกระเป๋
ปลายฝันไปถือ ปลายฝันหนึ่งอึ้งๆ หลังจากได้ฟัง เอกพุด

“ ฝันหน้าซิดๆหรือ”ปลายฝันถาม ” อ้อ ซิดมากๆ ” เอกตอบ

“ นั่นสิได้เวลาละ....” ปลายฝันพุดเบาๆ

“ เวลาไร ? ปะ ไปกินขนม ไว้วววว.....แดดแรงแรงง ” เอกจูง
มือปลายฝัน แล้วผะกับแดดที่ร้อนแรงตอนบ่ายสองโมง

“ แดดแรง งี้ เราคล้ายลูกซิ่งบึงกันน้ำแอมว ดีๆ นี่เอง ลงน้ำ
แล้ว เตียวตัวดำไปกิน ขนมดีกว่า ”

“ อ้อ.....กินขนมดีกว่า เหนื่อยๆเหมือนกัน ได้กินไอติมสด
ชื่นแน่ๆ ” ปลายฝันพุดถึงร้านน้ำแอมว วันนี้คนเต็มไปหมด
เหมือนกับนักเรียนดักกันมากินขนม ไม่มีว่างเลย ทั้งในร้าน
และริมสนาม

“ น้ำแอมวว ไอติมโคน สตอเบอร์รี่ กาแฟ1 ราดน้ำหวานๆ
เยอะๆ ลัดคิวด้วย ” เอกวิ่งไปตักไอศกรีมใช้โคน

“ นั่นแหละ เอก อยากกินเร็วๆ ตักเอง วันนี้คนเยอะดีจัง ”
น้ำแอมวยิ้มอย่างมีความสุข ที่ลูกค้าเต็มร้าน

“ ไปนั่งกินริมน้ำสระก็ได้วันนี้คนเยอะ ปะปลายฝัน ” เอกเดิน
ถือไอศกรีมมาให้ ปลายฝัน

“ อ้าาา! ฝัน!!!!”ไอศกรีม ถูกโยนทิ้งพื้นทันที เพราะเอก วิ่งไป
รวบตัวปลายฝัน ที่เป็นลมพับไปอย่างต่อหน้าต่อตา.....

“ น้ำแอมววว... คราบบับบ..เพื่อนผมเป็นลม ” เอกตะโกนดังๆ

“ อู่มไป ตรงเก้าอี้ผ้าใบน้ำใบนาน ยาดมอยู่บนตู้ ปืด ดูร้านนี้ ”

น้ำแอมวสั่งให้ เอกพาปลายฝัน เข้าไปนอนและสั่งหลานชายให้
เผาราน “ ผมหาแล้ว ว่าเค้าหน้าซิดๆ นี้ก็ จะไปว่ายน้ำ ดินะผม
ชวนมานี่ก่อน ” เอกบ่น แล้วเอาหนังสือมาพาดให้อากาศถ่ายเท
ให้ปลายฝัน

“ เค้าเป็นโรคเลือด ไปเรียกอจารย์ประจำคณะมาสิลูก ถ้าเป็น
อะไรมากแยเลยนะ ” น้ำแอมวสั่ง

“ โรคเลือดหรือ! ครับผมจรีบไปหาอจารย์ดี ดี ”เอกรับคำแล้ว
วิ่งๆ ไปอย่างรวดเร็วโดยไม่หยุดพักไปตาม อจารย์มลฤดีมา และ
อจารย์มลฤดี ก็ขับรถพาปลายฝันไปส่ง โรงพยาบาลประจำ
ของเธอผลการรักษาคือ ปลายฝันได้นอนโรงพยาบาลเดิม
เลือด 1 ถุง

“ อจารย์ ไม่บอกอะครับ ว่าปลายฝันเป็นโรคเลือด ผมกับเพื่อนๆ
จะได้ช่วยดูแล ” เอก ถามอจารย์มลฤดี

“ ปลายฝัน เค้าไม่อยากให้บอก เพราะเค้าถือว่าเค้าปกติแข็งแรง
ไม่อยากให้ได้รับการดูแลพิเศษ จะได้ไม่มีคนมองว่า อจารย์
ดูแลเป็นพิเศษ เค้าบอกว่าเค้าจะดูแลสุขภาพเองได้ และอจารย์

ก็เห็นเขาแข็งแรงดี เลยเห็นด้วย ”

“ อาจารย์ดีใจนะคะ ที่เอกรช่วยดูแลเพื่อนอย่างดี เอกเป็นคน มีน้ำใจมาก ตอนแรกคิดว่า จะเป็นนักศึกษาจอมแสบซะอีก ” อาจารย์มลฤดียิ้มแย้ม

“ อา เหนอ คับ อาจารย์มลฤดี ต้อง ความดีผมมันซ่อนไว้ซะลึกครับ มองลึกๆ ครับ ถึงจะเห็น เอ็กๆๆ ” เอกเริ่มกวนอีกละ ตาแป๋วๆๆ ของปลายฝันเริ่มขึ้น เห็นเอก นั่งมองสบตามา

“ เด็กโง่ ปิดเงียบเชียวนะ ว่า เป็นโรคเลือด นี้ถ้าไปว่ายน้ำ จมน้ำ ตาย ว่าไง โกรธนะ ไม่บอกกัน ” เอกโวยทันทีที่ปลายฝันตื่น

“ อา..... ” “ ไม่ต้องมาอีกอ้อ บอกมาให้หมด ต่อไปนี้คือ การ รีดความจริงออกจากนักโทษ โทษฐานทำให้เอกคนนี้ตกใจ และเป็นหวง ”

เอกจ้องหน้า ปลายฝัน แหวตาเอาจริงเอาจังมากจน ปลายฝัน หน้าแดง อายๆ แล้วก็ขอบคุณเอก พร้อมกับเล่าเรื่องโรคประจำตัว ให้ฟัง

“ ฝันเป็นโรคเลือด ทางพันธุกรรมคะ ชื่อว่า **โรคเลือดจางธาลัสซีเมีย** อาการป่วยที่สำคัญคือ **ซีด เลือดจาง** เพราะมี **เม็ดเลือดแดง น้อย และ แดกตัวเร็ว** เวลาชีดร่างกายก็จะอ่อนเพลีย ฝันเติม เลือดมาตั้งแต่ 3 เดือน แล้วก็ **ผ่าตัดม้าม** เพราะม้ามทำ งานหนักในการสร้างเม็ดเลือดแดง และตับก็จะโต เวลาชีดมากๆ ร่างกายก็จะพยายามสร้างเม็ดเลือดทำให้กระดูกเปราะ แต่ฝัน ยัง ไม่มีอาการกระดูกเปราะเพราะไปพบแพทย์และเอาใจใส่ต่อ สุขภาพ โรคเลือดทำให้ร่างกายอ่อนแอ และเติบโตไม่สมอายุ แล้วถ้าเหนื่อยมากๆ ร่างกายขาดเลือด หัวใจอาจจะวายได้ ตอนนี้ การรักษาคือการเติมเลือด เป็นวิธีการรักษาที่พอช่วยแก้ปัญหา เรื่องเลือดที่จาง แล้วก็ฝันหยุดไป ตอนหนึ่งเทอมเพราะว่าไป พบคุณหมอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อปรึกษาคุณหมอรื่อง การผ่าตัดปลูก ถ่ายเซลล์ต้นกำเนิด หรือปลูกถ่ายไขกระดูก ด้วยความหวังว่าจะ ได้หายจากโรคเลือดที่เป็นอยู่ ” ปลายฝันมองหน้าเอกนิ่งๆ ตรงๆ เหมือนจะดูอาการของเอก เอกอึ้ง และ เอื่อมมือมาจับมือ ปลายฝันซาๆ เมาอย่าง ทนุถนอม

“ คนๆนี้ดูสดใส ราเริง แข็งแรง มีกำลังใจ อีกทั้งยังฉลาด ทุกๆที่ สุขภาพของเธอไม่แข็งแรง เธอต่อสู้กับอะไรมาบางนะกว่าจะฝ่า พินอุปสรรคมาถึงทุกวันนี้ ทุกๆที่สดใส ราเริง เปี่ยมด้วยพลัง และความสดชื่นอย่างนี้ เธอสามารถทนกับโรคภัยไข้เจ็บที่เบียด เบียนได้อย่างไร? ทุกๆที่ไม่แข็งแรงอย่างนี้ เธอยังจะขอใช้ชีวิต ธรรมดาๆอย่างปรกติที่สุดใหม่หิวหิว และยังทำอะไรได้หลาย อย่างกว่าคนปรกติแบบเรอีกตั้งเยอะ เธอไม่ได้แตกต่างจาก คนอื่นเลย รอยยิ้มของปลายฝันที่มีให้กับทุกคน ความสดใสและ ความเข้มแข็งที่สามารถมอบให้ตอน ดลหมดกำลังใจ และเศร้า หมองได้ ทุกๆที่พวกเราเองน่าจะเป็นคนมอบความเข้มแข็งและ

กำลังใจ ตลอดจนพลังทั้งหมดแก่เธอมากกว่า ” เอกคิด

“ อะไรคะ เอก เงียบเชียว เอกเปลี่ยนไปนะ ทุกทีจะจ้อ สนุกตลอด เลยนี ” ปลายฝันทักเมื่อเห็นเอกเงียบไป

“ ปลายฝัน ต่อไปนี้ละ มีอะไรก็บอก เอกเถอะนะ เอกจะคอยดูแล ฝันเอง เอกจะเป็นเพื่อน เป็นพลังให้กับฝัน เอกจะเป็นพลัง ความหวังโย พลังความปรารถนาดี พลังความเข้มแข็ง พลังแห่ง กำลังใจ และพลังแห่งรัก ที่จะคอยอยู่ข้างๆปลายฝันตลอดไปไม่ว่า ปลายฝันจะทำอะไร มีความสุขหรือว่ามีความเศร้า เอกจะคอย ดูแลฝันเอง ” เอกพูดด้วยหน้าตาจริงจังกว่าทุกครั้งและด้วย หัวใจของเพื่อนที่รักเพื่อนอย่างจริงใจ “ เอก...” ปลายฝัน รู้สึกประทับใจในคำพูดของเอก ทันทีที่ได้ยิน ปลายฝันน้ำตา ชื้นด้วยความตื้นตันใจ กับคำพูดของเอกที่ไม่ใช่อ้อยคำที่ถูก พูดขึ้นมาอย่างสวยหรู ไม่ได้ถูกพูดเพื่อเอาใจ มันพูดออกมา จากความเป็น “ คน ” ในตัวของเอกที่เปี่ยมไปด้วยความจริง ใจที่สุด

“ ตลอดชีวิต ฝัน ไม่เคยคิดว่า ฝันจะเป็นคนป่วย ฝันรู้ว่า จะต้องเข้มแข็ง และมีกำลังใจ ในการต่อสู้กับโรคภัยไข้เจ็บเอาใจ ใส่รักษาสุขภาพ ฝันต้อง อดทน เข้มแข็ง สดชื่น มีความสุข มองโลกในแง่ดีเสมอ และไม่ท้อถอย อีกทั้งต้องทำตัวเป็น ประโยชน์เท่าที่ทำได้และขยันกว่าคนอื่นอีก 2 เท่าเพราะเราสุขภาพ ไม่แข็งแรง แม้ร่างกายจะป่วย แต่ใจจะต้องไม่ป่วย แล้วฝันก็ทำ ตัวปรกติแข็งแรงตลอดมา ไม่ออกกำลังกายหักโหม อย่งวายน้ำ เพื่อให้อายุยืนแข็งแรง เติบโตกับชีวิต และอยากให้ทุกคนมี ความสุขเวลาอยู่กับฝัน ”

“ แต่ พอฝันได้ยิน คำพูดของเอก ฝันไม่เคยคิดเลยว่าฝันจะได้ฟังคำ พูดที่ประทับใจนี้จากใคร ได้ฟังคำพูดของเอก ฝันมีความสุข มีกำลังใจมากกว่าเดิมอีก ชอบคุณหมอคะเอก ที่ทำให้ฝันรู้สึก ดีมากเลย ”

“ เอก ก็ดีใจ ที่ได้พบและรู้จักกับปลายฝันคนนี้ ดีมากเลยที่มี คนอย่างปลายฝัน ได้เข้ามาทำความรู้จักกับชีวิตที่ค่อนข้าง ไร้สาระ ของเอก ”

“ ต่อไปนี้ เอกจะ เรื่อยๆ เฉื่อยๆ ต่อไปไม่ได้แล้วละ เอกต้องเป็น ลูกผู้ชายที่มีคุณภาพกว่านี้ ขออนุญาตเริ่มต้นที่คนคอยดูแล ปลายฝันละกันนะ ” เอกพูดพร้อมกับขู่นิ้วก้อยสัญญา

“ อนุญาตเจ้าคะ ” ปลายฝันเอาหัวก้อยเอี้ยวรับ ต่อคำสัญญา

“ ปลายฝันพักผ่อนเถอะ เอกกลับก่อนนะ ” เอกพูดหลังจากได้ ทักทายสวัสดิ์คุณพ่อและคุณแม่ของปลายฝัน คุณหม่อ คุณแม่ ของปลายฝัน ชอบใจที่เอกได้ดูแลปลายฝัน อย่างดีและฝาก ปลายฝัน ให้เอกรช่วยดูแล เอกก็รับคำอย่างตั้งใจ

“ บัง ” ประตู่ที่เอกรปิดสนิทหลังออกไป แต่ถึงจะมีความ เงียบหลังจากที่ประตู่ปิด แต่ปลายฝัน กลับรู้สึกเป็นสุขอยู่ลึกๆ

ที่เอคอมบให้วันนี้ แล้วปลายฝันก็หลับตานอนอย่างเป็นสุข

“เห็นออกไปกับหนูเบ๊ยกตอนบ่ายๆ กลับซะมืดเลยนะ ไปทำไรกันมา สกนูกมากๆละสิไปเที่ยวกับหนูเบ๊ยก วันนี้ก็ปล่อยให้เราว่ายน้ำตามลำพัง ไม่มีคนจตลลิตีให้ ” ดลพูดขึ้นมาจากหลังจากเอกเปิดประตูเข้าถึงหอ

“ว่ายน้ำวันนี้ ไม่สนุกเลย ไม่ได้ว่ายน้ำแข่งกับหนูเบ๊ยก นี่เรารอเอกกับหนูเบ๊ยก ที่สระตั้งนาน ไม่มาซักที กลับมาเอาบ้านนี้ไปเที่ยวที่ไหน ไม่รู้จักชวน ไม่อยากให้เราไปเป็นก้างขวางคอสินะ ไม่ต้องห่วงหรอก เราแค่ชอบดูหนูเบ๊ยกว่ายน้ำ ไม่ได้คิดมากอะไรเป็นพิเศษ ไม่ต้องห่วงหรอกนา ”

“ดลนายนะ มันพวกหลังตัวเองอย่างร้ายกาจ เห็นแก่ตัว เอาแต่ใจตัวเอง คิดบ้างไหม ว่าโลกไม่ได้หมุนรอบตัวนายหรอกนะดล จะพูดจาจะทำอะไรหัดคิดถึงคนอื่นบ้าง ” เอกพูดสวน

“เฮ้ย ไปกินรังแตนไหมมา อยู่ๆมาว่าเราเอาจดจๆ ” ดลหันมาหาเอกด้วยความหงุดหงิด

“เปล่า แค่ไปรู้อะไรมามากมาย ก็อย่างที่พูด โลกไม่ได้หมุนรอบตัวนาย นายนะ มันบ้า คิดแต่เอาชนะ ”

“เอก นายเป็นไรไป ว่าเราป่าวๆ เราเห็นแก่ตัว เอาแต่ใจตัวเองตรงไหน บอกมาสิ อย่างมาทำไมไม่หาเมื่อนะ ” ดลเกิดอาการทันทึง เอกว่าไม่ไหวเลย ตะเบ็งเสียงกลับ

“เรารู้ว่านายชอบว่ายน้ำ มีความมั่นใจเรื่องว่ายน้ำที่สุด แต่บางทีนายต้องใส่ใจกับคนอื่นบ้าง รู้จักคำว่าพ่ายแพ้ซะบ้าง ไม่ใช่จะแข่งเอาชนะอย่างเดียว นายอายุที่จะแพ้ ไม่กล้ายอมรับ นายต้องการเอาชนะโดยลืมนสนใจความห่วงใยของเพื่อนคนหนึ่งไปให้มีความสุขใช่ไหมละ ที่ว่ายน้ำชนะปลายฝัน สดชื่นมาก อารมณ์ดี ภูมิใจ นายโกรธนายพาลปลายฝัน เรื่องน้องมันแฟนคลับ นายไม่รู้ว่ปลายฝันไม่สบายใจที่เห็นนายไม่สำเร็จ ปลายฝันเลยชวนกินขนม แล้วนายก็ยังไม่สำเร็จเหมือนเดิม ปลายฝันจึงเลือกวิธีทำสิ่งที่นายชอบคือการว่ายน้ำ ปลายฝันไปหานายที่สระ เลือกที่จะว่ายน้ำกับนายให้นายหายโกรธ คินดี ไปว่ายน้ำบ่อยๆ แข่งว่ายน้ำที่รอบ ปลายฝันก็ยอมแข่งเอาใจนาย นายไม่ได้สังเกตเห็นว่าปลายฝันไม่สบาย หรือเหนื่อยมากๆเวลาว่ายน้ำ นายดลบ้ามีความสุขที่ชนะว่ายน้ำ มีความสุขบนความทุกข์ของคนอื่น แต่ขอโทษ มีความสุขไปเถอะว่ายน้ำชนะคนป่วย ” เอกพูดจบก็กระที่บเทาเข้าห้องและปิดประตูแรงๆใส่หน้าดล

ดลได้ยินเอกพูดจึงสงสัยว่าว่ายน้ำชนะคนป่วย ก็เป็นห่วงปลายฝันแล้วเคาะประตูเรียก เอกทันทีอย่างรอนรน บัง!บัง!บัง!บัง!บัง!เสียงเคาะประตูรัวๆ

“เอกพูดให้จบนะ คนป่วยนี่ ปลายฝัน ปลายฝันป่วยเป็นอะไรา... เฮ้ย...!ออกมาพูดให้จบ ปลายฝันไม่สบายเธอ ตรงไหน เฮ้ยออกมาบอกก่อนนหนน ” ดลโวยวายแล้วเคาะประตูรัวมากขึ้น

ปลายฝัน นึกถึงคำพูดทุกคำของเอก นึกขอบคุณพลังต่างๆ

“สนใจด้วยเหรอ? ” เอกตะโกนข้ามห้องมา

“สนใจสิ ปลายฝันก็เพื่อนเราเนี่ย อย่าเพิ่งประชดนะ เร็วมาพูดก่อนเฮ้ย...” ดลตอบ

“เป็นห่วงไหมละ ” เอกย่อนอีก

“โอ๊ย.....ห่วงสิวะ ”

“อ้อ.....ทำไมล่ะ? ทำไมเป็นห่วง? ไม่ได้คิดมากอะไรเป็นพิเศษนี่ บอกมาไม่ใช่เหรอ? ” เอกกว่นอีกที

“เฮ้ย.....อย่ามากวนนะ ว่ายน้ำด้วยกันเกือบทุกวัน อดเป็นห่วงไม่ได้ ปลายฝันก็.....”

“ก็อะไรละ.....บอกมาตามตรง ” เอกยิ้มพอใจ เหมือนจะรู้อะไรนิดๆแต่ยังไม่ซัวร์ ตะโกนข้ามห้องถามดล

“เออ.....ก็.....ก็.....น่ารักดี.....นี่นา ” อาการเขินของดลเริ่มออก ดลพูดขึ้นมาแบบเขินสุดๆ

“ไม่ได้ยินเลยคร้าบบบบบบบบ.... ” เอกตะโกนตอบจริงๆ แล้วได้ยินที่ดลพูด

“ปลายฝันน่ารักดี ปลายฝันน่ารักดี จะให้บอกอีกมายยยยย.. วาถูกใจใช่เลย! ” ดลตะโกนลั่นแบบไม่อาย ช่างมันไม่สนใจแล้ว...รอนใจมากกว่า

“ก็แค่นี้ ” เอกยิ้ม แล้วก็เดินออกมายิ้มทะเล้นใส่

“ชอบเด็กเธอไง ดล หนูเบ๊ยก หนูเบ๊ยก เหอๆๆ ” เอกใช้คำถามแรกที่ดลเคยถามเอกไว้ตอนแย่งนมขวดกัน

“เฮ้ยยย...อย่ามาล้อกันนา แต่เราคงไม่ตอบหรือกว่า น่าสนใจดีนะ ฝันเขาดูเต็มทีกับทุกอย่างเลย เรียน กีฬา สดชื่นเราจริง สนุกสนาน มี มนุษย์สัมพันธ์ดี ”

“แต่เราจะตอบว่า ชอบปลายฝันว่ายน้ำ สวยดี เหมือนเงือก ก็จริงใจด้วย ” ดลพูด

“เออ โอ๊ย ว่ายน้ำ อะไรก็ว่ายน้ำนะแก ” เอกแซวต่อ

“ซีเรียสนะ แล้วหนูเบ๊ยกเค้าป่วยเป็นอะไรหรือ โรคหัวใจรี? ” ดลกลับมาขริมซึกให้ เอกตอบคำถามเดิม

“ก็ ไม่สบายเป็นโรคเลือด ชื่อว่า **โรคเลือดจางธาลัสซีเมีย** ”

“หา!!!-----"ดลอึ้งไปซึกพัก จึงซึกถามเอกต่อ

“โรคเลือดที่ว่านี้ร้ายแรงไหม ใช้โรคเลือดที่เวลาเลือดออกมาจะไหลไม่หยุดหรืป่าว ”

“คือ เทาที่เอกอ่านมานะ โรคที่ปลายฝันเป็น คือโรคเลือดชนิดหนึ่ง ที่ การสร้างสารฮีโมโกลบิน หรือ สารสีแดงในเม็ดเลือดน้อย เม็ดเลือดจึงมีลักษณะผิดปกติแตกตัวง่าย ทำให้เกิดอาการซีดเลือดจางเรื้อรัง ไม่ใช่เลือดออกแล้วจะไหลไม่หยุด มันเป็นคนละชนิดกัน ”

“แล้วปลายฝันเป็นโรคเลือดจางธาลัสซีเมียแล้ว อาการความรุนแรงของโรคเป็นแบบไหนละ? ”

“มีอาการเห็นได้ชัดแบ่งเป็น 4 กลุ่มโรค คือ **ฮีโมโกลบิน บาร์ทไฮดรอปส์ฟิทัลลิส [Hb Bart's hydrops fetalis]** นี้

จะเป็นชนิดที่รุนแรงที่สุด จะเสียชีวิตทันทีหลังคลอด เสียชีวิตในครรภ์ หรือหลังคลอดเล็กน้อย ทำให้ครรภ์มารดาเป็นพิษ ”

“ อา..ฉันก็อันตรายแย่มากเลย ทั้งแม่และเด็ก ” ดลรำพึง

“ ใช้ ชนิดของปลายฟัน เป็นชนิด ที่ 2 คือ **เบต้า-ธาลัสซีเมีย ฮีโมโกลบินอี (B-thalassemia/Hb E)** คือ ปลายฟันจะเริ่มมีอาการตั้งแต่เริ่มขวบปีแรก หรือช้ากว่านั้น อาการจะรุนแรง อ่อนเพลีย ซีด ท้องป่อง ม้ามกับตับโต อย่างปลายฟันนะ ผ่าตัดม้ามไปแล้ว แล้วยังปลายฟัน ต้องเติมเลือดทุกเดือน รับเลือดบ่อยๆ ทำให้ธาตุเหล็กอาจจะเกิน นอกจากนี้ทำให้ผิวคล้ำเพราะธาตุเหล็กเยอะเกิน หากเหนียวมากจะเกิดอาการหัวใจล้มเหลว ”

“ แต่เท่าที่เห็น ปลายฟันแค่นี้ไม่ได้ซีดมาก ฟุงก็ไม่ได้ป่อง แล้วก็ผิวไม่คล้ำแถมแข็งแรงอีกต่างหากว่าน่าไว้วางใจ ”

“ ก็ปัจจุบันนี้ วิทยาการแพทยก้าวหน้า การดูแลรักษาโรคทางพันธุกรรม และการเอาใจใส่สุขภาพอย่างดีของผู้ป่วย ประกอบกับกำลังใจ ทำให้ผู้ป่วยสามารถใช้ชีวิตปกติและแข็งแรงได้ อย่างปลายฟันเค้าได้รับการเติมเลือดสม่ำเสมอ และฉีดยาขจัดธาตุเหล็กทุกวัน ทำให้ปริมาณธาตุเหล็กในร่างกายไม่สูงเกินไป ส่วนการว่ายน้ำออกกำลังกาย อย่างไม่หักโหม ทำให้สุขภาพแข็งแรง แต่ดลนะ นายชวนปลายฟันว่ายน้ำเหนื่อยมาก...นานะ อย่างวันนั้น ปลายฟันก็เกือบทรุด ต้องนอนเติมเลือดเลย ”

“ อ้อ เราคิดไปแล้วจริงๆ เราไม่เคยสังเกตใครเลย เราสนใจแต่ว่ายน้ำและเรื่องการแข่งเอาชนะทุกคน จนลืมใส่ใจกับเรื่องอื่นๆ ไป.....”

“ ไม่เป็นไรหรอก ปลายฟันต้องเข้าใจแน่ ดล ”

“ ตะกี้ นานบอกว่ามี 4 ชนิด(กลุ่ม) นายยังบอกไม่หมดนะ?...มีแบบไหนอีกบ้าง ”

“ ชนิดที่ 3 คือ **โฮโมซัยกัสเบต้า-ธาลัสซีเมีย [Homozygous B thalassaemia]**

“ ชนิดที่ 4 คือ **ฮีโมโกลบินอีซ [Hb H disease]** ส่วนใหญ่จะเป็นชนิดที่ไม่รุนแรงมาก ซีดน้อย ตัวเหลืองซีดแต่หากป่วยเป็นโรคติดเชื้อจะมีอาการซีดเร็วทรุดหนักทำให้หัวใจวายได้ ”

“ เฮ้อ.....ฟังเรื่องโรคภัยไข้เจ็บแล้วไม่ค่อยสบายใจเลย ยิ่งคนที่เรารักป่วยยังไม่สบายใจ ไม่อยากฟังเลยนะ ” ดลถอนหายใจ

“ เรื่องความเจ็บป่วยนี่เป็นเรื่องธรรมชาติ ที่เลี่ยงไม่ได้ แต่เมื่อเรารู้แล้ว เราควรคอยเอาใจช่วยเค้าให้ต่อสู้กับโรคภัยไข้เจ็บ คอยดูแลและให้กำลังใจอยู่เคียงข้างเค้าให้มากที่สุด ”

“ ใช้ คนป่วยนะ ต้องการกำลังใจ และความห่วงใย เราควรที่จะคอยให้กำลังใจ ให้ความหวัง ให้ดีที่สุด ” ดลพูด เอกยิ้มด้วยความสุข เพราะคำพูดเหล่านั้น เค้าได้พูดให้ปลายฟันฟังไปหมดแล้ว วันรุ่งขึ้น ดลกับเอก ครอบปลายฟันที่หน้าประตูมหาวิทยาลัย หลัง

จากรถยนต์ของปลายฟัน ขับมาถึงประตูโรงเรียน ปลายฟันแปลกใจเล็กๆ ที่เห็นดลและเอกมารอ ดลยิ้มให้ปลายฟัน ส่วนเอกโบกมือ

หย้อยๆ อย่างสดชื่น ปลายฟันลงมาจากรถ เกรียบหีบกระเป๋าสองใบของปลายฟันมาถือให้ ส่วนดลจับมือปลายฟันเบาๆ ปลายฟันประหลาดใจ แต่ก็ยิ้มด้วยความสุข

“ อะไรกันนี่ ชายหนุ่มสองคนกำลังทำตัวเหมือน บอดีการ์ดเลย ” ปลายฟันเปรยขึ้น

“ ไม่ใช่แค่บอดีการ์ดนะ...เป็นผู้ช่วยดูแลคนป่วยที่ซ้าส์ จนเกือบทรุดเลย ต่อไปนี้จะดูแลดีๆ ไม่ให้ทำอะไรเกินตัวเด็ดขาด ” ดลพูด พร้อมกับบีบมือปลายฟันเบาๆ

“ ดูแฮะ สงสัยจะซัดขึ้นไม่ได้แล้ว ฮึ ” ปลายฟันล้อ พร้อมกับขำเอ๊กเดินหอบกระเป๋าสองใบ เพราะเขารู้ดีที่ที่สุดว่า เขาจะมอบ **พลังความห่วงใย พลังความปรารถนาดี พลังความเข้มแข็ง พลังแห่งกำลังใจ และพลังแห่งรัก ด้วยหัวใจของเพื่อนที่รักเพื่อนอย่างจริงใจ** ให้กับปลายฟันตลอดไป ตั้งแต่คืนที่เขาสัญญา กับปลายฟันแล้ว ไม่ว่าผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่แสนบอบบาง แต่แสนเข้มแข็งคนนี้จะเจออะไร จะผ่านอะไรมาหรือมีความทุกข์อะไร เขาก็กับเพื่อนที่ห่วงใยเธอคนนี้เองจะคอยช่วยปัดเป่าสิ่งเหล่านั้นเอง.....

จากใจผู้เขียน

น.ส.กนกวรรณ กาแก้ว
willow_key@hotmail.com
86 หมู่16 ซอยสายลมจอย
อ.เมือง จ.ลำปาง 52100

ขวัญเป็นผู้ป่วยโรคโลหิตจางธาลัสซีเมีย ชนิด เบต้า-ธาลัสซีเมีย /ฮีโมโกลบินอี (B-thalassemia/Hb E) คณะการดูแลรักษาตัวเอง คือการให้เลือดทุกเดือนและฉีดยาขจัดธาตุเหล็กอย่างสม่ำเสมอ และมีชีวิตที่สดใสมีกากำลังใจ แรงบันดาลใจในการเขียนเรื่องนี้ เพราะต้องการให้ผู้อ่านได้เห็น ว่า ผู้ป่วยธาลัสซีเมียสามารถมีชีวิตที่มีคุณภาพ สดใสแข็งแรงได้ และทำอะไรได้มากกว่าคนที่สุขภาพแข็งแรงอีกตั้งเยอะถ้าใจสู้ตัวละครปลายฟัน จึงเป็นตัวละครที่ผู้ป่วยทุกคนสามารถเป็นได้ หากมีความพยายามและตั้งใจรวมทั้งมีกำลังใจที่เข้มแข็ง อย่างปลายฟันคะอยากให้เป็นเพื่อนที่ป่วย กลับอกเพื่อนๆ ได้อย่างเต็มปากว่าเราไม่แข็งแรงและเป็นโรคอะไร เพื่อเพื่อนๆ จะได้คอยช่วยเหลือให้กำลังใจและเข้าใจในตัวของเรามากขึ้น โรคโลหิตจางธาลัสซีเมียไม่ใช่เรื่องที่น่าอายคะ ส่วนดลกับเอกนี้ขวัญเชื่อแน่ว่า เพื่อนๆ ต้องอยากมีเพื่อนแบบดลกับเอกแน่นอน ที่คอยเอาใจช่วย ให้กำลังใจปลายฟัน และเราก็สามารถมีเพื่อนที่วิเศษที่สุดอย่างดลกับเอก ถ้าเราเป็นคนสดใส ร่าเริงเป็นคนดีมีคุณภาพ ขวัญเชื่อว่า เพื่อนๆ จะต้องสามารถมีเพื่อนอย่างเอกและดล ได้แน่นอนนะคะ...